

Давним-давно жив один чоловік. Сталося так, що в нього померла дружина. І залишився він з красунею-дочкою один. Скоро чоловік одружився знову, але друга жінка виявилася дуже злою і пихатою. Вона мала двох дочок: таких же задавакуватих і сварливих, як їх матуся. Нова хазяйка завела свої порядки в домі. Бідолашна падчірка, мила і добре створіння, була вимушена виконувати усю чорну роботу: вона чистила каструлі, мила підлогу, прибирала в усьому домі. Спала дівчинка на попелі біля каміна. Тому і прозвали її усі Попелюшкою. Вона завжди була одягнена у стареньке платтячко, забруднене попелом, а сестриці одягалися лише у шовк та оксамит. І ніколи не працювали. Якось король влаштував пишний бал. На нього були запрошені усі знатні красуні королівства, щоб молодий принц міг вибрати собі наречену.

Сестри Попелюшки, отримавши запрошення на бал, одразу ж взялися вигадувати собі наряди. Бідолашній Попелюшці тепер роботи додалося: їй довелося шити сестрам плаття.

Усюди тільки й чулися розмови про майбутній бал.

Сестри кожного разу кликали Попелюшку, щоб вона підбрала їм прикраси, приколола мереживо, завила кучері. Вони не відходили від дзеркала й увесь час запитували Попелюшку:

